

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorvm Vita, Moribvs, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Capvt XVIII. Divinitatis Participes sacerdotes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

CAP V T XVII.

SACERDOTES CHRISTO DOMINO suppares.

S. CLERICI ac potissimum Sacerdotes comparati possunt cum Christo Domino, qui & omnifiam potestatem à parre acceptam illis tradidit, vt ait S. Chrys. l. 3. de sacerd. & Melchisedech sacerdos Dei altiss. Gen. 14. v. 19. Assimulatus est filio Dei. Heb. 7. v. 3. Vnde & Psl. 109. Tu es sacerdos in eternum secundum ordinem Melchised. Quis, inquit, S. Cypr. epist. 63. ad Cæciliūm, magis sacerdos Dei summi, quam Dominus noster Iesus Christus? qui sacrificium Deo patri obtulit, & obtulit hoc idem, quod Melchisedech obtulerat, id est, panem & vinum, suum scilicet corpus & sanguinem. Ioan. 20. v. 21. Sicut misit me pater, & ego mitto vos. Ea scilicet caritate, dignitate, auctoritate, docendi, gubernandi, peccata condonandi, sacrificandi potestate.

S. S. Thom. 3. part. q. 22. art. 4. c. Sacerdos nouæ legis, ait, in persona Christi operatur, secundum illud, 2. Cor. 2. v. 10. Nā & ego quod donavi, si quid donavi propter vos in persona Christi. Et ad Gal. 4. v. 14. Sicut angelum Dei suscepisti me, sicut Christum Iesum.

CAP V T XVIII.

DIVINITATIS PARTICIPES sacerdotes.

S. CLERICI ac maxime sacerdotes sunt terrestres quidam dii. Innocent. 3. de Hereticis c. cum ex iuncto. Dominus, inquit, in lege præcepit Exod. 22. v. 28. Deus non derubes, sacerdotes intelligens, qui propter excellentiam & officii dignitatem deorum nomine nuncupantur. Nimis quia vices Dei in terra obcurunt, & munia Deo propria gerunt:

gerunt: nam solus Deus perficere potuit, ut nascetur Deus ex homine, & Sacerdos facit ut Deus homo nouo & recenti modo adsit in Eucharistia. *Sanctus Ambrosius lib.1. de penitentia cap.2.* *Munus Spiritus sancti est officium sacerdotis; ius autem Spiritus sancti in soluendis, ligandisque criminibus est. Ioannis 20. v.25.* Solus Deus potest remittere peccata, quā potestatem concessit sacerdotibus. Deus, ait David Psal. 81. v.1. *Stetit in synagoga deorum, in medio autem deos dijudicat, id est, Deus supremus index semper præsens assistit in Judicium conuentu, & quo inuisibili maiestate præsente, dum populi causas iudicant, & ipsi iudicantur. Et qui honoratores iudices & dii, quam sacerdotes qui de spiritualibus, cœlestibus, & temporibus salute iudicium faciunt, sententiamque dicunt:*

¶ Sunt & alia honorificentissima sacerdotum munera & epithera, quæ eximiam illorū dignitatem mirificè commendant. Ut apud S. Prosperum lib.2. de vita contemplativa cap. 2. *Sacerdotibus propriè animarum curandorum sollicitudo commissa est, qui, pondus populi sibi commissi, assiduissimi viriliter sustinentes, pro peccatis omnium, velut pro suis, infatigabiliter supplicant Dèo. Qui velut quidam Aaron incepit præcavoret, sum contriti cordis & humiliati spiritus offerentes, quo placatur Deus, auerterunt iram futura animadversionis à populo: quipè Dei gratiam sunt diuinæ voluntatis indices, Ecclesia: *Divina prærum Christi post Apostolos fundatores, fideles populi duces, viceceptionis invicti assertores, præmæ doctrina hostes, omnibus bonis amantes, terpres.* *Ecclesia sua opressorum, patres in fide Catholica regeneratorum, prædictatores Christianorum, primi phalanges inuisibilium præliorum, rum amantes exempla bonorum operum, documenta virtutum, & formas gnani. fidelium. Ipsi sunt Ecclesiæ decus, in quibus amplius fulget Veritas pro Ecclesia: ipsi columnæ firmissime, quibus in CHRISTO fundatis pugnatores, fundatis pugnatores, Oppressorum liberatores. Spiritales parentes. Exercitus Catholici anniores. Sanctissimi exemplaria. Ecclesia ornamenta & columnæ.**

Celi officia. fundatis innititur omnis multitudo credentium : ipsi ianue ciuitatis aeterna, per omnes quos qui credunt in CHRISTVM, ingrediuntur ad CHRISTVM : ipsi ianitores, quibus clavis data sunt regni celorum : ipsi etiam dispensatores Regie domus, quorum arbitrio in aula Regis aeterni diuiduntur gradus & officia singulorum. Hi sunt, qui non ambiendo, sed spiritualiter viuendo sacerdotium meruerunt ; quique non saudoris humani suffragio, sed diuino munere sublimati, nihil sibi de prestantia sui principatus adplaudunt : quos non inflammat honor acceptus, sed exercet labor impositus : qui non excellentiam suam cogitant prouecti, sed sarcinam ; nec gloriantur de officij dignitate, sed sudant potius constitutus speculatores, tis sub onere. Tales diuina Scriptura speculatores appellat, qui speculantur actus omnium ; & qualiter unusquisque cum suis in domo, qualiter in ciuitate cum ciuibus viuat, intentione religiosæ curiositatis explorant. Quos bonos probaverint, honorando confirmant : quos reprehenderint vitiosos, arguentes emendant ; aut, si emendari noluerint, equanimiter portant, habituri vberimum fructum, aut de sua distinctione, si correcti profecerint, aut de sua patientia, etiam si illi, quos sustinent, emendari noluerint. Et apud Sanctum Augustinum sermone trigesimo sexto, tomo decimo, ad Presbyteros, inter sermones ad Eremi fratres. Fratres ab immuno quismun Charissimi, oportet manum mundam esse, que pollutivasa dabitor? Eccl. 34. v. 4. cum sordida sordidum tractat. Propterea, Sacerdotes altissimi DEI, vobis dicitur: Mundamini, qui fertis vasorum summorum tistorum coaceruntio. DEI. Vos enim estis, qui vasa DOMINI ferre debetis, quibus datum est nosse mysterium regni DEI. Vos estis sal terra, lux mundi, lucerna accensa, ciuitas in monte posita, columna templi, lignum scientiae in medio Paradisi positum, patroni, & rectores Ecclesiae, Angelorum, & Paradisi cives, Prophetarum filii, Patriarcharum cognati, Apostolorum successores. Mundamini ergo, vt digne cum patribus

tribus possitis ferre vasa DOMINI: vasa non solum aurea,
& argentea, sed etiam illa, pro quibus redimendis mori DOMINVS dignatus est. Propterea attendat Charitas vestra,
quales esse debetis, ut dignè vasa DOMINI portare possitis,
ut enim Apostolus: Oportet Episcopum sine crimine esse, tan-
quam DEI dispensatorem, & cetera. Hac non solum ego
Episcopus seruare debo, sed & vos una mecum Sacerdotes,
DEO auxiliante, seruare debetis. Per omnia sine crimine,
sicut Episcopum, ita iubet esse Presbyterum, id est, irrepre-
hensibilem; ut non quarat uxores, non diuitia, non honorem,
& cetera. Et Diuus Gregorius Nazianzerus Epistola ad
Episcopos. O Sacerdotes DEI, incruenta sacrificia mitten-
tes! O illustres animarum custodes! O magni DEI figmen-
tum in manibus vestris gestantes! O DEVM homini-
bus conciliantes! O mundi fundamenta, vita lumina,
Christiana fidei columnæ, immortales vita Doctoris, Chri-
stiferae.

§. Posset & Sacerdotium commendari à necessita-
te: quia vt ait Aristoteles libro sexto Politicorum. Oportet
incivitate aliquos esse curam deorum habentes. Et Tullius li-
bro primo, de natura deorum. Pietate, inquit, aduersus deos
sublata, fides etiam & societas generis humani, & una excel-
lentissima virtus, iustitia tollatur necesse est.

§. Et ab antiquitate laudari posset, quod ab exor-
dio mundi fuerint, vt Abel sacrificauit, Genesis quarto,
versiculo quarto. Eius filius Seth coepit inuocare nomen DOMINI (publico scilicet rite.) Ibidem versiculo vigesimo
sexto. Noe obtulit holocausta, Genesis octavo, versiculo vigesimo.
Melchisedech panem & vinum, Genesis decimo quarto,
versico decimo octavo. Sed satis multa sacerdotii praeconia
allata sunt.

§. Igitur ob præcellentissimam clericalis ordinis, &
maxime sacerdotalis dignitatē & amplitudinē, eximiā
etiam & singularem in Clericis probitate in & sancti-
tudinem desiderat Apostolus. Sanctus Ambrosius de di-
gnitate

Publicum &
privatum cr̄e-
men vitan-
dum.

gnitate sacerdotali capite tertio. Nihil excellentius in hoc seculo sacerdotibus; si nomen congruat actioni, & actio respondeat nomini; ne sit nomen inane, & crimen immane, ne sit honor sublimis, & viti deformis, & cetera. Sanctus Isidorus Pelusiota libro secundo, epistola 205. Tantum inter sacerdotem, & quemlibet primum virum interesse debet, quantum inter cælum & terram discriminis est. Scitè enim Sanctus Bernardus libro secundo, de considerat. capite septimo. Monstrosares, gradus ummias, & animus insimus: sedes prima, & virtus imia: lingua magniloqua, & manus otiosa: sermo multus, & fructus nullus: vultus gravis, & actus leuis: ingens autoritas, & nutans stabilitas. Et Sanctus Ambrosius libro decimo, epist. 32. Quid ait, interesset inter populum & sacerdotem, si iisdem astringerentur legibus? Debet preponderare vita sacerdotis, sicut preponderat gratia. De hac igitur Ecclesiastico rum integritate & virtute Apostolorum sequentibus capitibus mandantem audiamus.

CAPUT XIX.

HANC SACERDOTII DIGNITATEM
suspiciens, & ea se indignos existimantes latebras
fugamque quæsuere, quantuusque sanctissimi
doctoris, ac proxinde ad sacerdotij mu-
nus apicissimi fue-
runt:

§. **S**i Abbas Isaac ne presbyter ordinaretur in Ägyptum fugit, & inter dumera se abscondit. In vitiis Patrum parte secunda. §. vigesimo primo. Angelus ad Sanctum Franciscum missus; cum phiala lu-
cida in manu limpidissimo liquore plena dixit:
B. Francise. Vide, FRANCISCE, quicunque vult fieri Sacerdos,
& Sacraenta administrare, ita purus esse debet in
anima;